

paalagt, var udelukkende Hedejord med Lyng, Klipper og Vandhuller, er for høj en Pris for Husmænd at svare til Staten, maatte der vel kunne findes en Form for Lempelser i den Retning.

A. O. Rasmussen: Det, jeg vil omtale, berører ikke Storpolitik, men er kun nogle ganske simple Ting. Den første Sag, jeg vil omtale, har lokal Interesse, og derom vil jeg fatte mig i Korthed. I det foreliggende Finanslovsforslag findes under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet opført et Beløb paa 18,500 Kr. til Hjælp til Opførelse af en Kirke i Taastrup Stationsby. For dette Beløbs Optagelse paa Finanslovsforslaget takker jeg den højtærede Kultusminister. I længere Tid have Beboerne arbejdet paa at faa en Kirke der, og der er i den Anledning tegnet et Beløb paa 10,400 Kr. samt givet en Byggegrund, som er anslaaet til en Værdi af ca. 8,000 Kr. Derhos har en Privatmand tilsagt et Beløb paa 10,000 Kr. til Kirkens indre Udsmykkelse. Taastrup Stationsby har for Tiden ca. 1000 Indbyggere, og to nærliggende Landsbyer have et Indbyggerantal af 400. Tilsammenlagt udgør det omtrent Halvdelen af Sognets samlede Indbyggerantal. Naar henses til dette store Indbyggerantal og tillige til, at der i Sognet kun findes een Kirke, Sognekirken, som er beliggende en halv Mil fra Stationsbyen, hvor der bor mange Folk, der ikke ere i Besiddelse af egen Befordring, finder jeg, at der er Anledning til at komme Beboerne i Møde og yde dem dette Beløb. Jeg skal iøvrigt ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dette Spørgsmaal, men henvise til Anmærkningen. Dog vil jeg tilføje, at Sognepræsten og Biskoppen varmt have anbefalet den foreliggende Plan til Gennemførelse. Det er nu mit Haab, at Finansudvalget og det høje Ting ville komme Beboerne i Møde og yde denne Bevilling, som de i lang Tid have haft Trang til. Det Tilskud, som derved gives Beboerne, er fuldt ud paa sin Plads og et saadant, som Staten i mange andre lignende Tilfælde har ydet.

Dernæst vil jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Indenrigsminister paa et politisk Møde har udtalt, at han endnu i denne Samling vilde fremkomme med et Lovforslag om Landpostbudenes Pensionering. Jeg skal vente med nærmere at omtale denne Sag, til Lovforslaget bliver forelagt og kommer til Behandling, men jeg har ikke villet undlade at udtale

min Tilfredshed med, at et Lovforslag herom er stillet i Udsigt.

En anden Sag, der ligeledes vedrører den højtærede Indenrigsminister, vil jeg med et Par Ord omtale. Da vi fik den kommunale Beskatningslov af 15. Maj 1903, skete der en Adskillelse mellem det kommunale Regnskabsaar og Valgperioden til Sogneraadet. Denne Adskillelse ville mange Sogneraadformænd og Sogneraadmedlemmer gerne have ophævet. Det er jo nemlig saa, at naar et Sogneraadvalg nu foretages i det sidste Fjerdingaar af Kalenderaaret, og Sogneraadperioden derefter kommer til at gælde fra 1. Januar, medens Regnskabsaaret gælder fra 1. April, medfører det Ulemper ved Regnskabsaflæggelsen for mange Sogneraadformænd, baade fratrædende og tiltrædende. Hvis der paa nogen Maade igen kunde gøres en Forening heri, saaledes at Valgtiden kom til at gælde fra den 1. April i Stedet for fra den 1. Januar, saa vilde man imødekomme Landboerne, særlig dem, der have med de kommunale Sager at gøre. Jeg vil derfor henstille til Indenrigsministeriet at tage denne Sag op til Overvejelse og mulig se at finde en Udvej, for at faa en Ændring paa dette Punkt.

Jeg vil derefter tillade mig ganske kortelig at henvende mig til den højtærede Forsvarsminister og spørge, om han ikke muligt kunde udvirke hos Trafikministeren, at menige Soldater fik Fribilletter paa Statsbanerne, naar de under deres militære Tjenestetid have Orlov og Tilladelse til at rejse hjem. Det vilde næppe være uoverkommeligt, og det vilde lette dem Adgangen til at besøge deres Hjem. Det vil være Dem alle bekendt, at det kun er en lille Del af Soldaterne, der ere i Besiddelse af saa mange Penge, at de ikke ville føle denne Lettelse. Jeg vilde sætte megen Pris derpaa, og jeg tror at den hele Befolkning vil imødesee det med Glæde. Den Indtagtsforringelse, som Statsbanerne derved vilde lide, vilde nok kunne opvejes ved den Glæde og Tilfredshed, som det vilde vække hos Befolkningen. Jeg har ikke villet komme ind paa Storpolitik, men har kun ønsket under denne Behandling at rette disse Spørgsmaal og Henstillinger til de forskellige Ministre.

Formanden: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) har underrettet mig om, at han paa Grund af Sygdom ikke godt kan holde sig Forret-